

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου σ', καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ὁσίας δ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ὕχος πλ. β' Ὄλην ἀποθέμενοι [το ακούτε](#)

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριον, ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων, ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος, πάντων καταγοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Ξύλον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριώδέστατον, ἔνθεν γέγονας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας, καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὄντας κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξει, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ὅχος δ'

Ἐθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ ἡ πρόῃ Πόρνη ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἡγωνίσατο· ὅθεν καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀπορριψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τοῦ διαβόλου· διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, τὸ τῆς Ὁκτωήχου

Ἀπόστιχα, τὰ κατ' Ἀλφάβητον Ἀναστάσιμα.

Δόξα... Ἰδιόμελον τῆς Ὁσίας Ὅχος β'

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔταμες, τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἄπασαν κατήρδενσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὁσία ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὅχος ὁ αὐτὸς

Ὦ θαύματος καὶ νοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἄπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν, δὸν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Τῆς Ὁσίας Ὅχος πλ. δ' [το ακούτε](#)

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττοντα ἐδίδασκες ὑπερορῶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Αγγέλων συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Θεοτοκίον

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,

καὶ Ἔγερσιν δεῖξας ώς Θεός, μὴ παρίδης οὖς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγγωσμένον.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΩΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἴτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ μετὰ τὸν Ν' ψάλλομεν τὰ Ἱδιόμελα ταῦτα.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα· ὁρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν τὸν ἄγιόν σου ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον. Άλλ' ως Οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν... Ὄμοιον

Τῆς σωτηρίας εὕθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ως ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἡχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου ως ὁ Δαυὶδ βιῷ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς σ', τοῦ Τριῳδίου εἰς δ', καὶ τῆς Ὁσίας εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Τριῳδίου

Εἰς τὸν Πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον

Ὥδη α' Ἡχος πλ. δ'

Ὑγρὰν διοδεύσας [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Παρεῖκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν τῷ εὐφρατινομένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἰκετεύω, Σῶτερ πυρός με ως Λάζαρον λύτρωσαι.

Ἡμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὕσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε ἐσθῆτα, ἀλλὰ μή με ἐν τῷ πυρὶ ως ἐκεῖνον ἐκπέμψειας.

Ἐὺφραίνετο πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις κατεκρίθη, ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν ἀνύμφευτε Μῆτερ εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὕσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας Μαρίας

Ἡχος πλ. β' Κύματι θαλάσσης [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη Ὁσία τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ πειρασμῶν παντοίων με τοῦ βίου διασώζουσα.

Ο τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ὁ ἀπερίγραπτος καὶ προαιώνιος, ὀλοφαῆ σε ἀστέρα ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ γινώσκων Κύριος τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Θείων ἐνταλμάτων σεμνὴ ἀγνοοῦσα θεῖον εἰκόνισμα, Θεοῦ ἐρρύπωσας, θείᾳ προνοίᾳ δὲ πάλιν

ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα πράξειν, Ὄσία ταῖς ἐνθέοις σου.

Θεοτοκίον

Ὦ τῆς σὴς Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς ἀφάτου σου, συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην, ταῖς Μητρός σου παρακλήσειν ώς ἀγνήν καὶ ἄμωμον Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

‘Ωδὴ γ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Λάζαρον ώς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω με ἐκ τοῦ πυρός, βῆσαι τῆς γεέννης τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς εἰμι Κύριε, Λάζαρος δὲ πένης τῇ στερήσει ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν με.

Κόκκινον καὶ βύσινον ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

‘Ἄλλος, Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Πύλαις τῆς ἀπωλείας ἐγγισάσῃ πράξει ταῖς ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἅδου συντρίψας σθένει Θεότητος πύλας τῆς μετανοίας σοι ἀνοίγει Πάνσεμνε, πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

“Οπλον τῆς ἀμαρτίας μακρόθυμε τὴν πρὶν γεγενημένην ὅπλῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήσει ἀνέδειξας ὅπλα δαιμόνων ἄπαντα καὶ πανουργεύματα ὅλως τροπουμένην εὔσπλαγχνε.

Λύτρον ὑπὲρ ἀπάντων τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκέας Αἴμα λουτρῷ τῷ τῶν δακρύων σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται λέπραν δεινὴν νοσήσασαν κακίστης πράξεως, ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Θεοτοκίον

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γὰρ θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων ἄπασι τοῖς ἀμαρτάνουσι λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Κάθισμα Ὁχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα Κυρίου θεάσασθαι ιερῶς ἀοίδιμε τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας προθύμως διήγειρας σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως ὑμῖν ταῖς πρεσβείαις σου,

Θεοτοκίον Ὁμοιον

Εἰς ἥλὸν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἀλλ' ἡ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ βῆσαι με πάσης ἀμαρτίας καὶ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω γηθόμενος. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς καταφεύγουσι πίστει τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

‘Ωδὴ δ' Εἰσακήκοα Κύριε [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Κατετρύφα ὁ Πλούσιος βρώσει καὶ ἐνδύμασι εὐφραινόμενος, ὁ δὲ Λάζαρος χορτάζεσθαι ἐπεθύμει τούτου τῶν τραπέζης ψιχίων.

Οἱ μὲν κύνες ἀπέλειχον γλώττῃ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τοὺς μώλωπας συμπαθέστεροι γινόμενοι τῆς Πλουσίου γνώμης εἰς τὸν πένητα.

Τῷ πυλῶνι ἐβέβλητο πάλαι τοῦ Πλουσίου Σῶτερ ὁ Λάζαρος τιμωρούμενος ταῖς μάστιξι τῆς πενίας· ὅθεν νῦν δοξάζεται.

Θεοτοκίον

Ὦν ἐκύησας Ἀχραντε, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε ἐκ δουλείας τοῦ ἀλάστορος ὅτι μόνη πέλεις προστασία ἡμῶν.

Ἄλλος

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ως πλαστουργὸς βροτείας φύσεως ώς ἐλέους πηγὴ καὶ εὐσπλαγχνίας πλοῦτος ὡκτείρησας φιλάνθρωπε πρόσφυγα τὴν σήν, καὶ ἀφήρπασας ταύτην τοῦ ὀλεθρίου θηρός.

Σταυρὸν ἰδέσθαι ἐπισπεύδουσα σταυρικῷ φωτισμῷ Μαρία κατηγάσθης Σταυρῷ τοῦ ὄμιλήσαντος, νεύσει θεῖκῇ σταυρωθεῖσα τῷ Κόσμῳ ἀξιοθαύμαστε.

Ἡ τῶν κακῶν αἰτία πρότερον ἥδονῆ πονηρῷ πολλοῖς γεγενημένη ἡλίου δίκην λάμψασα πᾶσιν ὁδηγὸς ἡ Ὁσίᾳ ἐδείχθη τοῖς ἀμαρτάνουσι.

Θεοτοκίον

Νοῦν ὑπερέβης καὶ οὐράνιον νοητὲ οὐρανὲ τοῦ πάντων Βασιλέως· νομίμων γὰρ τῆς φύσεως ἄνευθεν Ἀγνὴ νομοδότην καὶ Κτίστην πάντων ἐκύησας.

Ἐδὴ ε' Ἰνα τί με ἀπώσω [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἄβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις Λάζαρον ὁ Πλούσιος ώς ἐθεάσατο, ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ εὐφραινόμενον Πάτερ, ἐκραύγαζεν· Ἄβραὰμ ἐλέησόν με τὸν ἐν πυρὶ κατακριθέντα καὶ τὴν γλῶτταν δεινῶς φλογιζόμενον.

Κατετρύφησας πλούτῳ, βίου εὐφραινόμενος Ἄβραὰμ ἔφησε, τῷ Πλούσιῷ· ὅθεν, τετιμώρησαι φόδε αἰώνια, ἐν πυρὶ ὑπάρχων· Ὁ δὲ πτωχὸς ἐν εὐφροσύνῃ, τῇ ἀλήκτῳ ἀγάλλεται Λάζαρος.

Τῇ τοῦ βίου ἀπάτῃ, πλούσιος γεγένημαι ὥσπερ ὁ Πλούσιος ὁ τὸν βίον ὅλον ἥδοναῖς δαπανήσας Φιλάνθρωπε· ἀλλὰ δέομαί σου, τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ λυτρωθῆναι, τοῦ πυρὸς ὥσπερ σέσωσται Λάζαρος.

Θεοτοκίον

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε συγγενοῦς προνοίας τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην ἴλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος

Θεοφανείας σου Χριστὲ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μωσῆς δεδόξασταί ποτε, ἐν τῷ Σινᾶ Θεοῦ τὰ ὄπίσθια, μυστικῶς θεώμενος. Ὁ ἔνδοξος ὑπογράφων ἔνον μυστήριον, μανναδόχον δὲ στάμνον νῦν, Εἰκόνα ἄχραντον, θερμῶς προσπεσοῦσα Μαρία Αγγελικὸν βίον κομίζεται.

Ναοῦ εὐπρέπειαν τοῦ σοῦ ἐπιποθοῦσα, ψαλμικῶς θεάσασθαι, νοερόν τε σκήνωμα τῆς δόξης σου ἡ τὸν σὸν ναὸν βεβηλώσασα νοεραῖς πρεσβείαις Χριστὲ τῆς ἀπειράνδρου σου ναοῦ γενομένης ναόν με τοῦ παντουργοῦ, ποίησον Πνεύματος.

Ἡ τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαρκός, δι' ὀφθαλμῶν τοὺς πολλοὺς ζωγρήσασα ἥδονῆ βραχείᾳ τε κατάβρωμα διαβόλου τούτους ποιήσασα, ἡγκιστρεύθη, παναληθῶς τῇ θείᾳ χάριτι Σταυροῦ τοῦ τιμίου ἥδυτατον τῷ Χριστῷ ὄψον ὑπάρξασα.

Θεοτοκίον

Μεμυημένος ὁ χορός, τῶν Προφητῶν, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, μυστικαῖς θεηγορίαις Ἅχραντε σὲ ποικιλοτρόπως προέλεγε, μανναδόχου στάμνου ἵδε νῦν Εἰκόνα ἄχραντον αὐτῇ προσπεσοῦσα Μαρία, ἡ ἐγγυήτρια, ἀμαρτωλῶν πρὸς Θεόν.

Ἐδὴς Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ο πλούσιος ἔαυτὸν φλογὶ πυρὸς κατεδίκασε, τῇ ἐνηδόνῳ ζωῇ, ὁ πένης δὲ Λάζαρος, πτωχείαν ἐλόμενος, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἡξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ἐν κόλποις τοῦ Ἄβραὰμ ὁ Λάζαρος κατηξίωται, τῆς αἰώνιου ζωῆς, Χριστὲ ἐμφορούμενος, πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, κατεκρίθη τιμωρούμενος.

Κατεδικάσθη εἰς πῦρ, ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον, μὴ κατακρίνης ἐμέ, τὸν δείλαιον δέομαι φιλάνθρωπε

Κύριε ἀλλ' ὁς Λάζαρόν με, τοῦ φωτός σου καταξίωσον.

Θεοτοκίον

Τὸν δεινῶν πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεοκυῆτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἔλλαμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος

Ἄβυσσος ἐσχάτη [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Χαίρουσι Μαρία τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, τὸν ἐφάμιλλον ὄσια βίον, τὸν ἐν σοὶ καθορῶντες καὶ δόξαν τῷ, Κυρίῳ κραυγαζόντες·

Φρίττουσι Δαιμόνων τῶν ζοφερῶν τὰ συστήματα τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἰσχύος, ὅτι γυνὴ παραδόξως καὶ γυμνή, καὶ μόνη τούτους ἥσχυνας.

Ἐλαμψας ἡλίου δίκην Μαρία πανεύφημε, καὶ τὴν ἔρημον ταῖς φρυκτωρίαις πᾶσαν ἐφώτισας· ὅθεν κάμε τῷ σῷ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Θεοτοκίον

Ἄγγελοι περιλαμφθέντες, τῇ δόξῃ τοῦ τόκου σου ἐν τῇ γῇ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν, καὶ εὐδοκίαν ἀνθρώποις, Παρθένε κεκράγασιν.

Κοντάκιον Ἡχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις Χριστοῦ Νύμφη σήμερον τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἔνδοξε.

Ο Οἶκος

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἃσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀναφανεῖσαν θρέμμα τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Συναξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν, διετάχθημεν μνήμην ποιεῖσθαι τῆς ὄσιας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι

Ἀπῆρε πνεῦμα, σάρξ ἀπερρύη πάλαι.

Τὸν ὅστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Ταῖς αὐτῇ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ' Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἴωβ καθάπερ πάλαι ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων καὶ ἐν κοπρίᾳ ἐστὼς ὑπῆρξε πρὸ πυλῶνος ὁ Λάζαρος ὡσαύτως, τοῦ Πλουσίου ἐκάθευδεν, ὁ τῶν πατέρων βιῶν Θεὸς εὐλογητός εῖ.

Βεβλημένος πυλῶσι τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου πάλαι ὁ Λάζαρος ψυχίων ἐπεθύμει αὐτοῦ τῶν τῆς τραπέζης ἀλλ' οὐδεὶς ἐπεδίδου αὐτῷ, ἀλλ' ἀντὶ τούτων εὗρε τοῦ Ἀβραάμ τοὺς κόλπους.

Τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου τῆς μερίδος Χριστέ μου ῥῦσαι με δέομαι καὶ πένητι Λαζάρῳ συντάξας με βοῶν σοι εὐχαρίστως ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εῖ.

Θεοτοκίον

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εῖ.

Ἄλλος

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ο μέγιστος ἐν πατράσι, περιπολεύων τὴν ἔρημον, Ζωσιμᾶς ὁ σοφός, τὴν Ὁσίαν ἴδεῖν κατηξίωται· Εὐλογητὸς εἰς κράζει δέ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τί Πάτερ ξένον ἀπάσης, ἴδεῖν ἐλήλυθας γύναιον, ἀρετῆς πρακτικῆς; ἡ Ὁσία ἐβόα τῷ γέροντι· Εὐλογητὸς εἰς κράζει δέ· ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεκρώσασα Μακαρία, τὰ τῶν παθῶν σου σκιρτήματα, ἀπαθείας νῦνὶ προσωριμίσθης, λιμένι κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες ἀπορρήτως, παρθένος μείνασα Ἀχραντε, καὶ ἐκύησας Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν· διό σε πάντες ἄσμασιν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ωδὴ η' Επταπλασίως κάμινον [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Στολὴν κοκκίνην βύσσον τε καὶ πορφύραν ὁ Πλούσιος πάλαι ἐνεδύετο λαμπρῶς ὁ δείλαιος, ὁ πένης δὲ Λάζαρος, ἐν τῷ πυλῶνι τούτου δεινῶς, ἔκειτο ψιχίων, τῶν πιπτόντων τραπέζης ἐθέλων κορεσθῆναι καὶ οὐδεὶς ἐπεδίδου, αὐτῷ· διὸ ἐν δόξῃ, Χριστῷ συμβασιλεύει.

Ἐν τῷ πυλῶνι ἔκειτο τοῦ Πλούσιου ὁ Λάζαρος σεσηπὼς τῷ σώματι πληγαῖς καὶ ἥθελε, κορέννυσθαι βρώσεως καὶ οὐκ ἐδίδου τούτῳ οὐδείς, ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες συμπαθῶς ἐν τῇ γλώττῃ, ἀπέλειχον τὰ ἔλκη καὶ τοὺς μώλωπας τούτου· διὸ ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς κατηξιώθη.

Ἐν ἡδοναῖς ἐπλούτησα ὥσπερ πάλαι ὁ Πλούσιος ὁ ἐνδεδυμένος, καθ' ἡμέραν κόκκινον, κάγῳ Πολυέλεε, ἐν τῇ τοῦ βίου τούτου τρυφῇ ἐμαυτὸν κατακρίνω ταῖς τρυφαῖς καὶ ἀπάταις· διό σε ἰκετεύω ἐκ πυρὸς τοῦ ὥνσθῆναι Χριστὲ τοῦ αἰωνίου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικὸν

Τρισσοφαῆ Θεότητα ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως Γεννήτορα ἄναρχον δόμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς καὶ συμβασιλεῦνον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανὲ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Βάθη καρδίας ἐρευνῶν· Ό πρὸ γενέσεως προγινώσκων τὰ ἡμῶν, βιαίας βιοτῆς ἀφήρπασας, τὴν προσφυγοῦσάν σοι Σωτήρ, βεβαίως τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ, βοῶσαν ἀσιγήτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦ ἀλλοιώσεως σεπτῆς, τῆς πρὸς τὸ κρείττον σου, μεταθέσεως σεμνή! Ὡ πόθου θεϊκοῦ μισήσαντος, τὰς σαρκικὰς ἡδονάς! Ὡ πίστεως ζεούσης καὶ θείας! πανεύφημε Μαρία, ἦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὗρες τῶν πόνων ἀμοιβήν, καὶ τῶν καμάτων σου τὴν ἀντίδοσιν σεμνή, Μαρία, δι' ὃν καταβέβληκας, τὸν παλαμναῖον ἔχθρόν, καὶ νῦν σὺν τοῖς, Ἀγγέλοις κραυγάζεις, τὸν ὅμονον ἀσιγήτως βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὄλον ἀνέπλασεν ἐμὲ δι' ἀγαθότητα, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή, οὐ φθείρας ἐκατέρας φύσεως τὰ ἰδιώματα, ὡς πάντων τῶν αἰώνων Δεσπότης· ὅθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἄσμασιν ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Πένητά με Λάζαρον, Χριστὲ αἰτοῦμαι ἀπεργάζου, τὰς τῶν ἡδονῶν ὄρέξεις μου, ἐξορίζων ώς φύσει Θεός, ταῖς δὲ ἀρεταῖς με, ώς τὸν Πλούσιον, ποίησον ἵνα πίστει, ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνω σε.

Πλούσιος καὶ ἀσπλαγχνος, τὸν νοῦν παρέβλεψά μου πίστει σοῦ τῶν ἐντολῶν Φιλάνθρωπε, πρὸ πυλῶν ἐρριμμένον δεινῶς, ἀλλ' ώς συμπαθής καὶ φιλοικτίρμων ἀνάστησον ὥσπερ συμπαθής πάλαι, τὸν τεταρταῖον φίλον Λάζαρον.

Πάντες μεμαθήκαμεν παραβολὴν τὴν τοῦ Δεσπότου, πάντες οὖν πιστοὶ μισήσωμεν τοῦ Πλουσίου τὸ ἄσπλαγχνον, ἵνα τῆς κολάσεως ἐκφύγωμεν καὶ ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ ἀεὶ χορεύσωμεν.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, τὸν ἐν οὐρανοῖς ὑμνούμενον ὑπό πάσης τῆς Κτίσεως, καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν δωρούμενον καὶ πάντοτε σωτηρίαν, ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Ἄλλος

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐρῶν ὑπέφερες Μῆτερ τῆς ἐρήμου τὸν πόνον ῥυθμιζομένη κραταιῆ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ῥυπαροὺς λογισμούς· ἐπερχομένους καὶ γάρ, ῥείθροις θείων δακρύων ἐσβέννυες σεμνή, Ἀσκητῶν ἡ ἀκρότης Ὁσίων καύχημα.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι, καταυγάζει σε μόνη, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Παρθένος καὶ ἀγνή, φοβερὸν τοῖς ἔχθροῖς σὲ καθιστῶσα σεμνή· φανερὰν δὲ τοῖς πᾶσι Μαρίᾳ δεικνύει σε, Ἀσκητῶν ὡραιότης, Ὁσίων ἔρεισμα.

Καταλιποῦσα ἐμφρόνως, τὰ ἐπίγεια πάντα, κατοικητήριον σεπτὸν τοῦ Πνεύματος ὕφθης· κοσμικῶν οὖν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι, καθικέτευε μόνον Χριστὸν τὸν λυτρωτήν, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Νόμους τῆς φύσεως Κόρη ὑπὲρ φύσιν λαθοῦσα, νέον, Παιδίον ἐπὶ γῆς, ἐκύησας ἀγνὴ νομοδότην ὅντα καὶ παλαιὸν ἡμερῶν νοητὲ Οὐρανέ, τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ· διὸ πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον

Τὸ Εωθινὸν Ἄναστάσιμον

Τῆς Ὁσίας τὸ παρὸν

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὑπόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανοσία Μαρίᾳ Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ψάλλομεν τὰ Ἄναστάσιμα Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου

Δόξα... Ἡχος α' Ἰδιόμελον

Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις ὀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἀσκησις, σὺν ἀγιασμῷ· ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυρούς αὐτῶν ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα καὶ Δαυὶδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων· Δίκαιος ἀνὴρ ὁ ἔλεων ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν δις οὐ μὴ προσκόψῃ, ταῦτα δὲ πάντα, πρὸς νοοθεσίαν ἡμῶν γέγραπται ὅπως νηστεύοντες, χρηστότητα ποιήσωμεν, καὶ δῷη ἡμῖν Κύριος ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λιτὴν

Τὸ Ἔωθινὸν Ἰδιόμελον κτλ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικὰ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὁκτωήχου καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου ἡ ζ' Ὡδῆ.

Ο Α π ὁ σ τ ο λ ο σ

Προκείμενον Ἡχος πλ. δ'

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. θ', 11-14)

Ἄδελφοί Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἴδιου Αἵματος εἰσῆλθεν ἐφ' ἄπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ Αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰώνιου, ἐαυτόν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλούϊα Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Ἐύαγγέλιον κατὰ Μᾶρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...

Κοινωνικὸν

Αἴνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.